

Driften af PACKobserver.dk er indstillet pr. 30. november 2018. Artikler mv. er tilgængelige i den form, der var gældende ved redaktionens afslutning.

Nyhedsbrev

Artikellarkiv

Annoncering

Om PACKobserver

Kontakt os

Profile in English

PRIVATLIVSPOLITIK

PACK
observer
.dk

DAGLIGE NYHEDER OM
EMBALLAGEBRANCHEN

Forsiden

Emballager

Maskiner

Mærkning

FOODobserver.dk

PACKobserver.dk
Tlf: +45 39 69 43 21
info@packobserver.dk

Udgives af GINI-com
Pilegårdsvej 48
DK-2860 Søborg

Du er her: Forsiden > PACKobserver mener > Fuld oprejsning - endelig!

PACKobserver mener

Chefredaktør
Gitte Søndergaard:

Fuld oprejsning - endelig!

20.03.18: **Over de sidste tre årtier+ har jeg med jævne mellemrum måttet lide den tort at miljøvelmenende venner og bekendte lidt nedladende rynkede på næsen eller rullede med øjnene, når jeg gav udtryk for min holdning til, hvor miljøsunde eller -usunde forskellige udgaver af bæreposer var.**

Jeg har altid foretrukket plastbæreposen, og det endda selv om jeg trådte mine emballagemæssige barnesko i Irmas emballageafdeling, hvor jeg (også) stod for indkøb af masser af papirbæreposer - for at tilgodese kædens store gruppe af bevidste forbrugere, som ofte foretrak disse.

Min holdning, mente de fornævnte venner og bekendte, måtte være styret af mine nære forbindelser til den (plast)emballageproducerende industri. Hvilket absolut aldrig har haft noget på sig. Tvært imod har jeg altid ladet fornuften råde; og det giver altså særdeles god mening at genanvende plastbæreposer som affaldsposer, idet de er lette at binde sammen ved hankene, frem for at skulle købe plastskraldposer med indbebånd ... Og forinden måske tilmed at bruge dem til at transportere (klistrede) pantbelagte øl- og sodavandsflasker og -dåser tilbage til forretningen.

Samtidig har sagkundskaben i form af Miljøstyrelsen - hvis ikke jeg husker meget galt - før slået fast at plast var mere miljøvenligt end papir - i lige præcis bæreposesammenhæng, skal det understreges.

Min autoritetstro fandt dog sin begrænsning da daværende miljøminister Svend Auken - i forbindelse med indførelse af emballageafgift på bæreposer (af både plast og papir) ved årsskiftet 1993/1994 - slog et slag for at bruge bærenet og lærredsposer.

Mange forbrugere, herunder venner og bekendte, har over årene taget den idé til sig (og rynker endnu mere på næsen af mig og mine bæreposevaner). En del butikker og kæder har også valgt at differentiere sig på idéen. Men jeg hader at putte "rene varer" ned i en nusset mulepose - i enhver anden sammenhæng lægger vi vægt på at materialer, der kan komme i kontakt med fødevarer, faktisk er godkendt til det.

Derfor stillede jeg også allerede dengang i 1993 følgende spørgsmål: Har man egentlig regnet på, hvor meget energi, vand og vaskepulver, der vil medgå til at holde vores muleposer i en hygiejnisk (til fødevarertransport) stand? Og jeg gav samtidig følgende ikke-videnskabelige regnestykke til bedste i datidens eneste danske emballagetidsskrift:

Jeg vil nok foretrække at vaske mine muleposer en gang om ugen; i den periode har jeg uden tvivl været ude for et par lækkende mælkekartoner, returflaskerne, måske lidt saft fra den lune delikatess-leverpostej eller lige fra den stegte sild. Vejr og vind (måske snesjap) har sikkert også sat sit præg. Efter bedste skøn vil jeg kunne have ca. 13 muleposer i en lille husholdningsvaskemaskine, dvs. 4 maskiner om året x ca. 2 millioner husstande = 8 millioner vaskemaskine-ture mere om året i Danmark. Miljøvenligt?

Af artiklen "**Stofposen hængt til tørre i ny undersøgelse**" andet steds på denne side fremgår det klart, at Miljøstyrelsen mener at stofposen er et dårligt valg, idet den "belaster miljøet langt mere ved produktionen, fordi bomuldsproduktion kræver mange ressourcer og lægger beslag på et stort areal" ... Faktisk konkluderer man at en stofpose skal genbruges 7.000-20.000 gange for miljømæssigt at være et lige så godt valg som den almindelige plastbærepose. Og i undersøgelsen finder jeg - ved en hurtig gennemgang - endda ikke noget om miljøpåvirkningen fra det ovenstående ønske om at vaske den - bare indimellem.

Fremover bærer jeg min plastbærepose med stolthed - og jeg finder mig ikke i mere næserynken og øjenrulleri ;-)

